

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci žalobce [údaje o účastníkovi] Mgr. Martinem Bílým, advokátem, se sídlem Ostrava, Olivova 553/3 proti žalovanému : Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2, o náhradu majetkové a nemajetkové újmy dle zák. č. 82/1998 Sb.,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na úhradu majetkové újmy částku 15.300 Kč se zákonnými úroky z prodlení ve výši 8,05% z částky 31.000 Kč za období od 21. 11. 2014 do 19. 2. 2015, z částky 21.000 Kč za období od 20. 2. 2015 do 28. 4. 2015 a z částky 15.300 Kč za období od 29. 4. 2015 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu zadostiučinění za nemajetkovou újmu částku 50.000 Kč se zákonnými úroky z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 75.000 Kč za období od 21. 11. 2014 do 19. 2. 2015 a z částky 50.000 Kč za období od 20. 2. 2015 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci na náhradu zadostiučinění za nemajetkovou újmu částku 125.000 Kč se zákonnými úroky z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně za období od 21. 11. 2014 do zaplacení.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 59.672 Kč k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Martina Bílého, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaná je povinna zaplatit ČR – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 náklady státu ve výši 604 Kč a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal původně zaplacení částky 31.000 Kč příslušenstvím z titulu náhrady majetkové újmy - obhajného a náhrady zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši celkově 200.000 Kč s příslušenstvím, a to z titulu nezákonného rozhodnutí. Žalobce uváděl, že proti němu bylo zahájeno trestní stíhání 18. 7. 2011, následně byl po proběhlém řízení rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne [datum rozhodnutí] pod sp. zn. [spisová značka] zproštěn obžaloby. Pokud jde o újmu majetkovou, domáhal se žalobce nákladů právního zastoupení, které byl nucen vynaložit v rámci daného trestního řízení na svou obhajobu, a dále se domáhal zadostiučinění za tvrzenou nemajetkovou újmu v penězích, a to v částce shora uvedené 200.000 Kč s příslušenstvím. Popisoval zásahy do svých osobnostních sfér vzniklé v příčinné souvislosti s vedením trestního řízení proti jeho osobě a tyto následně žádal odškodnit.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila, že u ní žalobce předběžně uplatnil své nároky na úhradu majetkové a nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Okresním soudem v Liberci pod sp. zn. [spisová značka] v částkách uvedených shora, tedy 31.000 Kč pokud jde o újmu majetkovou a 200.000 Kč jakožto zadostiučinění finanční za nemajetkovou újmu. Žalovaná dále učinila nesporným, že žalobci následně stanoviskem byla přiznána náhrada škody v doložené výši 10.000 Kč, pokud jde o zadostiučinění za nemajetkovou újmu, žalovaná přiznala částku 25.000 Kč. Uváděla, že následně po dalším doložení zaplacených nákladů obhajoby přiznala žalobci další náhradu nákladů obhajoby ve výši 5.700 Kč. Celkově tedy hradila částkou 15.700 Kč na náklady obhajoby jakožto majetkovou újmu a částku 25.000 Kč na újmu nemajetkovou. Žalovaná potom uváděla sporné úkony právní služby, které nehradila, dále k požadavku na další finanční plnění pokud jde o újmu nemajetkovou uváděla, že tato je nedůvodná a žádala proto žalobu v plném rozsahu, pokud jde o zbytek nároku, zamítnout.

K procesnímu návrhu žalobce v rámci prvního ústního jednání dne 31. 5. 2016 bylo částečně řízení zastaveno co do uhrazených nákladů obhajoby ve výši 15.700 Kč a částky 25.000 Kč jakožto náhrady nemajetkové újmy. Usnesením zdejšího soudu ze dne 21. 12. 2016 bylo částečně k procesnímu návrhu žalobce řízení zastaveno co do zákonných úroků z prodlení z částky 5.700 Kč za období od 29. 4. 2015 do zaplacení a z částky 35.000 Kč od 20. 2. 2015 do zaplacení s ohledem na úhradu žalované.

Soud prováděl dokazování listinnými důkazy a výslechy svědků a účastníka řízení, ze kterých má za prokázány následujících skutečností:

Z výslechu svědkyně [jméno] [příjmení] má soud za prokázáno, že jde o bývalou přítelkyni samotného žalobce, uváděla, že byli přátelé asi před pěti lety cca po dobu půl roku. Uvedla, že ví, že v období od července 2011 do prosince 2013 byl žalobce trestně stíhán, bližší okolnosti trestního stíhání však nevěděla, ani nevěděla, po jak dlouhé období byl konkrétně žalobce stíhán a za jako trestnou činnost. Uvedla dále ve své svědecké výpovědi, že v té době již blízkými přáteli nebyli, nebydleli spolu, uváděla obecně, že žalobce na ni neměl moc času a proto se přestali následně vídat. Rozešli se v létě roku 2011. Od té doby žalobce v podstatě neviděla až doby svého výslechu. Uváděla, že dříve se jí ptali lidé z [obec] na podrobnosti trestního stíhání žalobce, ale ona ničeho nevěděla. Svědkyně nedovedla potvrdit, zda se jí ptali na žalobce i příslušníci policie. Uváděla, že se s žalobcem rozešla poté, co byl on vzat do vazby, neboť na ní neměl čas a uváděl, že má hodně starostí. Po jeho propuštění z vazby uvedla, že shledala změny v jeho chování, žalobce byl nepříjemný a byl úplně jiný i psychicky, jinak se choval. Svědkyně dále potvrdila, že nebyla nijak dotazována ze strany GIBS na žalobce.

Z účastnické výpovědi žalobce má soud za prokázáno, že tento v době před zahájením trestního stíhání pracoval jako řadový policista [anonymizována tři slova]. V té době bydlel u rodičů spolu se dvěma sourozenci, dále uváděl okolnosti počátku jeho trestního stíhání a vzetí do vazby, uváděl, že se ještě před zahájením trestního stíhání dozvěděl od osoby kriminálně závadové, že byl stažen na inspekci Ministerstva vnitra a musel následně s ostatními, "hodit špínu" na otce žalobce a taktéž

na jeho osobu. Žalobce uváděl, že následně vyrozuměl o tomto s otcem své nadřízené, toto bylo v době asi 14 dní před zahájením jeho trestního stíhání. V té době tomuto nikdo nevěřil a všichni si mysleli, že si vymýšlí. Uváděl následně, že 17. 7. si pro něj přišli do zaměstnání a byl zadržen v kanceláři, následně proběhl výslech jeho osoby bez jakéhokoli poučení. Žalobce nesouhlasil se svým zadržením, následně mu bylo předáno usnesení o zahájení trestního stíhání. Žalobce následně byl v poutech eskortován do [anonymizováno], uváděl, že následně úkony vnímal jako ošizení práva na obhajobu, byl držen v cele, až v do odpoledních hodin dalšího dne a výslechy probíhaly bez jeho přítomnosti a pouze za účasti jeho obhájce ex offo. Uváděl, že ačkoli žádal, aby vyrozuměli osoby jemu blízké o jeho zadržení, toto učiněno nebylo. Uváděl dále slovní ponižování jeho osoby v rámci jeho výslechu na generální inspekci, následně byl po dvou dnech propuštěn ze zadržení a přijel si pro něj pan pplk. [jméno], který jej následně odvezl a byl zproštěn služby. Uváděl, že asi 5 – 6 měsíců byl mimo službu. V té době pobíral pouze 50% platu, stejně nakonec jako jeho otec. Zákonné důvody vazby u něj shledány nebyly. Žalobce uváděl, že následně byl nucen chodit po brigádách, aby si vydělal nějaké peníze, dělal podřadné práce, které se nerovnají vysokoškolskému vzdělání, především práce výkopové na různé kratší smlouvy. Uváděl, že z počátku měl našetřeno 100- 150.000 Kč, které následně dal do rodiny, investoval je pro vylepšení vztahů. Uváděl, že po svém propuštění z cely ještě týden fungoval se svou přítelkyní, ale vztah následně skončil. Až po půl roce se následně viděli a přítelkyně mu říkala, že se na něj vyptávali příslušníci v civilu. Uváděl, že následně se sesypal, toto bylo i taktéž důvodem rozchodu s jeho partnerkou, do té doby neměl rád zbraně ani sebeobranu, ale následně se sesypaly všechny jeho zásady a dosavadní koníčky vzali vniveč. Tyto opustil a následně uváděl, že se i v současné době věnuje zbraním a bojovým sportům. Uváděl dále i vedení řízení před soudem, kdy soudce neměl zájem vyslyšet všechny svědky, následně byl vydán trestní příkaz proti jeho osobě, po podání odporu bylo následně nařízeno hlavní líčení. Svědci následně na jednotlivá jednání soudu nechodili, pouze dvě svědkyně vypovídaly proti jeho osobě. Uváděl, že osoba, která proti němu všechny domněnky spunktovala, je v současné době šéfem Generální inspekce v [obec]. Žalobce se aktivně bránil v rámci trestního řízení podáváním stížností, avšak všechny byly zamítnuty. Až následně podal státní zástupce návrh na zastavení věci a tím byl žalobce očištěn. Uváděl, že následně asi 4 měsíce dál sloužil u policie, následně jej to však přestalo bavit, byl na tom psychicky špatně, sám se bál, aby nebyl opětovně stíhán a práce ho nebavila. Uváděl, že se následně snažil dostat pryč v rámci policie, konkrétně do [obec], což mu z počátku umožněno nebylo, od dubna 2016 následně učí v [obec]. Žalobce dále uváděl, že v příčinné souvislosti s vedením trestního řízení proti jeho osobě úplně naprosto změnil své zvyky, odstěhoval se do [obec] na ubytovnu, odešel z města, kde jej všichni znali, nestýká se s lidmi, nechodí do žádných restauračních zařízení. Uváděl, že má pouze tři kamarády s dětství – policisty, se kterými má dobré vztahy. Pomluvy potom žalobce slýchal pouze zprostředkovaně, pokud jde o zdravotní stav, uváděl, že nebyl podroben žádnému lékařskému ošetření, ani v minulosti ničeho, pokud jde o léky, nebral. Uváděl pouze poruchy spánku. Uváděl, že v příčinné souvislosti s vedením trestního stíhání byly narušeny vztahy v práci, byl velmi podrážděný, afektovaný, cítil velkou nechuť k práci. Pokud jde o další zásahy do jeho osobnostních sfér, uváděl, že rodina držela pospolu, vše finančně musela držet matka, neboť otec byl 5,5 roku úplně vyřazen a byl připraven i o místo vedoucího Obvodního oddělení policie. Pokud jde o nepřiměřenou délku řízení, žalobce uváděl, že si myslel, že řízení bude mít jiný, rychlejší spád a úkony budou prováděny efektivněji a v rychlejších lhůtách, čemuž takto nebylo. Pokud jde o plány do budoucna, žalobce uváděl, že si chtěl dodělat magisterské studium, v době zahájení trestního stíhání ještě nebyl přihlášen, ale chtěl si je udělat až další rok. Dával si pauzu s ohledem na skutečnost, že byl následně trestně stíhán a tyto plány následně vzdal. Pokud jde o jeho další koníčky, uváděl konkrétně myslivost a tuto taktéž nemohl nikterak realizovat. Uváděl dále, pokud jde o medializaci případu, vyšly různé články, některé zprávy proběhly rádiem a zpravodajskými zprávami. Uváděl, že do současné doby lze tyto události vygooglit a taktéž jeho studenti se jej na tyto okolnosti ptají. S ohledem na proběhlou medializaci mu potom bylo řečeno, že pokud by hledal zaměstnání, nemá šanci s tímto uspět.

Z výslechu svědka [jméno] [příjmení] má soud za prokázáno, že tento uváděl, že žalobce zná, od jeho 15 let. Pokud jde o bližší okolnosti trestního stíhání vedeného proti žalobci, svědek uváděl, že zběžně okolnosti trestního řízení ví, ale již je to delší doba, přesně si vzpomenout nedovede. Nedovedl přesně určit dobu, po kterou trestní stíhání žalobce probíhalo, pokud mu bylo nastíněno období vedení trestního stíhání, svědek uváděl, že v tomto období se s žalobcem jedenkrát týdně vídali, spolu šermovali a vídali se i v hospodě apod. Uváděl psychický stav žalobce, kdy byl na něj vyvíjen velký nátlak, na celou rodinu, žalobce byl psychicky vyřízený a to i s ohledem na trestní stíhání jeho otce a rozešel se svojí přítelkyní. V té době jej svědek líčil jako zaraženějšího, potvrdil, že okolo osoby pana žalobce kolovaly pomluvy v celém [anonymizováno]. Pomluvy probíhaly jednak v práci a jednak i mezi místními. Uváděl dále, že ví, že v době vedení trestního stíhání měl žalobce snížený plat a také byl postaven mimo službu. Svědek dále potvrdil, že pokud jde o žalobce, ví, že si sháněl brigádu, ale má za to, že by mu ji nedovolil jeho nadřízený, sám svědek se mu snažil sehnat práci a následně do ní nastoupit nemohl, důvody si již svědek přesně nepamatoval. Uváděl, že šlo o výškové a zahradnické práce.

Z výslechu svědka [jméno] [jméno] má soud za prokázáno, že tento zná žalobce z práce od roku 2010, uváděl, že byl přímým nadřízeným žalobce v létě 2010, kdy ho inspekce zadržela a sám s ním sepisoval protokol o odevzdání zbraně a taktéž i služebního průkazu. Uváděl následně okolnosti zahájení trestního stíhání, když informoval jeho přímé nadřízené, taktéž zběžně věděl, o co v rámci trestního stíhání šlo, jaký trestný čin mu byl kladen na vinu. Následně uváděl, že trestní stíhání žalobce skončilo zproštěním obžaloby. Uváděl, že s žalobcem byl spíše ve vztahu pracovním, potvrdil, že po dobu cca 2-3 měsíců byl žalobce zaměstnán za snížený plat, poté co byl postaven mimo službu o 50%, neboť toto vychází ze zákona. Uváděl, že žalobce v té době byl v pozici vyšetřovatele, před zahájením trestního stíhání byl velmi aktivním vyšetřovatelem, plnil si své povinnosti nad rámec pracovní doby a aktivně se hlásil ke všem povinnostem. Po návratu do práce následně jeho aktivita vyprchávala a následně dával najevo znechucení systémem a vedením trestního řízení proti jeho osobě. O osobních vztazích žalobce svědek ničeho nevěděl, charakterizoval toto jako znechucení trestním řízením. Svědek se dále vyjadřoval taktéž k okolnostem zadržení žalobce, ke kterému došlo na pracovišti v jeho kanceláři, což mu následně přišli oznámit ostatní, následně byl vyváděn z budovy. Uváděl, že minimálně vrátný ho viděl v poutech, když tato pouta sám svědek osobně neviděl, ale uváděl, že toto ví z doslechu. Po propuštění pana žalobce potom následně byla věc uvedena na pravou míru, když žalobce sám seznámil kolegy o tom, za co je stíháný. Svědek potom potvrdil, že celá věc byla medializována, na internetu viděl nějaký článek o zadržení.

Z výslechu svědkyně [jméno] [příjmení] má soud za prokázáno, že tato je advokátkou, pana žalobce zastupovala v rámci trestního stíhání vedeného u Okresního soudu v Liberci v letech 2011 – 2013. Svědkyně se vyjadřovala k jednotlivým úkonům právní služby, včetně porad, které nebyly ze strany žalované řádně hrazeny, uváděla, že vydávala klientům potvrzení pouze na jejich vyžádání, pokud porada přesáhla jednu hodinu, v případě jiném toto nevydává. V případě pana žalobce si pamatovala, že brala dvě zálohy a doplatek, když předem mu vždy přeposílala počet a předmět úkonů. Uváděla závažnost celé věci a složitost dokazování, když žalobce byl obviněn osobami s kriminální minulostí. Již od počátku pan žalobce byl shledáván vinným a nebyla zde řádná presumpce nevinny. Svědkyně dále uváděla, že bylo prováděno rozsáhlé dokazování a jeli i na výslechy do Německa, třikrát proběhlo seznámení se spisem, tedy pokud jde o porady, které jí byly dávány k nahlédnutí, konkrétně v datech 28. 7. 2011 a 30. 8. 2012, uváděla, že tyto byly konány u ní v kanceláři v [ulice] ulici. Sloužily k probírání věci a stanovení taktiky v dalším trestním řízení. Uváděla dále, že vždy dokládala existenci těchto porad. K proplaceným částkám ze strany žalobce uváděla, že šlo o smluvní odměnu, první záloha byla hrazena ve výši 10.00 Kč, druhá záloha taktéž v téže výši a doplatek 4.500 - 5.000 Kč, když všechny tyto doklady ofotila a zaslala žalobci a následně i jeho právnímu zástupci v rámci tohoto řízení. Pokud bylo svědkyni předkládáno vyúčtování z 28. 4. 2014, svědkyně toto potvrdila jako vyúčtování správné k částce 31.000 Kč,

kterou lze dohledat i v jejím účetnictví, částku nerozporovala, uváděla, že byla v plné výši klientem uhrazena. Pokud jde o poradu 28. 7. 2011 hned po převzetí právního zastoupení, svědkyně se vyjadřovala k účelnosti porady, když uvedla, že již v té době měla povědomí, co se děje, hájila i tatínka žalobce a následně studovala spis. Nebylo důvodu to odkládat, proto si žalobce ihned pozvala. Pokud jde o osobu pana žalobce, svědkyně uváděla, že v té době dělal školu a pracoval na svém kariéerním postupu, samotného žalobce popisovala jako velmi zdrceného vedením trestního stíhání, neboť to byl pro něj šok, v té době chtěl školu ukončit a chtěl zapomenout na práci a odejít pracovat do ciziny. Uváděla, že sama se mu snažila vlévat důvěru a nějakým způsobem jej podpořit.

Z výsledku svědka [celé jméno žalobce] má soud za prokázáno, že jde o otce žalobce, i tento svědek se vyjadřoval k okolnostem trestního stíhání. Uváděl, že jeho syn po gymnáziu nastoupil k policii, nejdříve do [obec], následně do [obec]. Uváděl nejprve okolnosti informací ohledně ovlivňování svědků v neprospěch osoby a případné hrozící trestní stíhání jeho osobě 13. 6. 2011, kdy dostal tuto informaci, uváděl, že tuto skutečnost oznámil ihned svému nadřízenému a následně 15. 6. 2011 taktéž proběhla schůzka u krajského ředitele pana [jméno], který jeho osoby měl uvést, ať se ničeho nebojí. 18. 7. 2011 potom následně při poradě s podřízenými došlo k jeho zatčení a převezení do [obec]. Uváděl, že v té době chtěl, aby byla informována jeho manželka o jeho zadržení a taktéž syn, následně mu bylo řečeno, že již syn byl zadržen v [obec] a snad bude po výsledku propuštěn. Svědek uváděl, že 20. 7. byl následně převezen na Okresní soud v Liberci a po svém výsledku byl soudkyní propuštěn ze zadržení a následně se odpoledne doma se synem sešli. Zproštěn obžaloby byl až 15. 6. 2016, od té doby je veden Úřadu práce, jeho jméno bylo značně poškozeno. Uváděl, že v současné době jsou osoby, které věří v jeho odsouzení, jméno je tedy poškozeno do současné doby, ani nikdo již jemu ani synovi nevěří. Zproštění jeho syna uváděl 9. 12. 2013, i přes velký časový odstup uváděl, že stále jsou považováni na malém městě za špatné policisty a špatné lidi. Od zproštění služby pobírali se synem pouze 50 % mzdy, což nebylo vůbec jednoduché, pokud jde o finanční stránku. Pokud jde o jeho syna, tedy žalobce, svědek uváděl, že ten byl mimo službu po dobu asi 4 až 5 měsíců. [příjmení] sám v podstatě po dobu pěti let. Po návratu syna do práce v listopadu 2011 měli spolupracovníci negativní náhled na jeho osobu, měl v něj malou důvěru, následně jej situace donutila, že od dubna roku 2016 slouží v [obec]. Svědek dále potvrdil, že syn měl v době zahájení trestního stíhání přítelkyni a na základě zahájení tohoto trestního stíhání se rozešli, neboť šlo příbuznou jednoho policisty, takže měla informace tzv. z první ruky. Uváděl, že měl taktéž žalobce problémy v myslivosti, které se věnoval, nebyl připuštěn ke zkouškám a taktéž problémy se získáním zbrojního průkazu. Svědek taktéž uváděl finanční problémy, které zasáhly celou jejich rodinu, a to velmi zásadně, nebýt manželky, uváděl, že by situaci neustáli. Pokud jde o žalobce, uváděl, že je od té doby je vznětlivější, projevuje se v něm agresivita, která v něm dříve nebyla. Syn dříve přispíval na nájem, neboť bydleli v jednom domě a taktéž na topení asi 1/4 částky, šlo o částku cca 5.000 Kč měsíčně. I po snížení výplaty přispíval stále stejně, jako kdyby byl v zaměstnání. Uváděl dále, že když byl postaven mimo službu, nemohl si oficiálně přivydělávat ani jít na žádnou brigádu, na malém městě by si to ani netroufl, toto prostě nejde. Syn je ctižádostivý, chtěl dělat na kriminálce a vyšetřovatele a udělat určitou kariéru. Pokud šlo jeho koníčky, uváděl, že se věnoval jednak historického šermu, následně se může tomuto věnovat i poté, co je odstěhován do [obec]. Uváděl však, že pokud jde šerm, ten je omezen pouze s ohledem finance, v té době jej přestal pořádat. Uložení podmíněného trestu odnětí svobody rámci trestního příkazu potom pro svého syna svědek vnímal jako velmi negativní dopad na jeho nastartovanou kariéru, neboť měl spousty cílů, založení rodiny, postavení rodinného domu apod. Uváděl, že dopady ponese syn do konce života. Svědek dále potvrdil, že nikterak se nezměnil jeho náhled na jeho syna, důvěřoval mu, vedli obecně děti k řádnému životu a nikdy o něm nepochyboval. Potvrdil potom medializaci celého případu, kdy i on sám nespal a v podstatě jeho osobu to úplně zlikvidovalo. Žalobce v současné době má hodnost kapitána vyučuje na [anonymizováno 5 slovy].

Z výsledku svědka [jméno] [příjmení] má soud za prokázáno, že jde o svědka, který zná žalobce od jeho 15 - 16 let, tedy delší dobu, a to ze společného koníčku myslivosti. Uváděl, že jde o myslivecký spolek [část obce], ve kterém působí jako hospodář mysliveckého sdružení. K průběhu trestního řízení uváděl, že ví, že toto skončilo zastavením trestního stíhání, uváděl, že žalobce nemohl vykonávat myslivost a účastnit se mohl pouze jako laická osoba, neboť neměl zkoušky odborné způsobilosti a taktéž neměl zbrojní průkaz a to v důsledku vedení trestního stíhání proti jeho osobě, neboť nesplňoval podmínku bezúhonnosti. Uvedl dále, že po skončení trestního stíhání se ihned ke zkouškám přihlásil a v současně má vše splněno a tři roky má povolenku k lovu. Pokud se měl svědek vyjádřit, zda i ostatní členové sdružení věděli o trestním stíhání žalobce, uváděl, že má za to, že tiho o tom viděli, avšak nikterak se o tom nikdy nebavili. Byli všichni přesvědčeni, že trestní řízení dopadne v jeho prospěch. Pokud se dále svědek měl konkrétně vyjádřit, uváděl, že zkoušky odborné způsobilosti lze složit nejdříve od 18. roku věku a není toto běžné, je potřeba mít nějakou praxi, žalobce se přihlásil a připravoval na tyto zkoušky, které chtěl složit asi za 2 až 3 roky po dovršení 18. roku věku. Svědek dále uvedl, že zkoušky v tomto období žalobce nesložil s ohledem na skutečnost, že procházel nějakým studiem a neměl tedy čas se těmto zkouškám intenzivně věnovat a ihned si je neudělat.

Z listinných důkazů, konkrétně z podstatného obsahu spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. [spisová značka] má soud za prokázané následující skutečnosti:

Usnesením ze dne [datum rozhodnutí] sp. zn. [spisová značka] OSZ v [obec] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce, následovalo podání stížnosti ze strany žalobce do tohoto usnesení, o stížnosti bylo rozhodnuto jejím zamítnutím. Ve spisu jsou dále založené protokoly o výsledku podezřelého, obviněného a svědků, opis evidence rejstříku trestů, ze kterého vyplývá čistý trestní rejstřík žalobce, protokoly o hlavních líčeních před soudem a rozhodnutí ve věci, konkrétně rozsudek č. j. [číslo jednací] ze dne [datum rozhodnutí], který nabyl právní moci téhož dne o zproštění obžaloby žalobce dle § 26 písm. a) trestního řádu pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele a trestný čin porušování povinností strážní služby. Z dopisu z 28. 4. 2014 adresovaného zástupci žalobce [příjmení] [jméno] [příjmení] má soud za prokázány úkony právní služby, které byly advokátkou v trestní věci žalobce provedeny, a to 27. 7. 2011 příprava a převzetí zastoupení podle § 11 odst. 1a) advokátní tarifu, 28. 7. 2011 další porada s klientem 10.30 - 11.45 hodin podle § 11 odst. 1 písm. c) advokátní tarifu, 18. 8. 2011 účast při úkonu ohledání místa činu ve 13.00 - 13.45 hodin podle § 11 odst. 1 písm. e) advokátní tarifu, 20. 12. 2011 seznámení se spisem podle § 11 odst. 1 písm. f) advokátní tarifu, 30. 1. 2012 seznámení se spisem podle § 11 odst. 1 písm. f) advokátní tarifu, 30. 8. 2012 další porada s klientem 9.30 až 11 hodin dle § 11 odst. 1 písm. c) advokátní tarifu, 30. 9. 2012 účast na jednání soudu 8.30 - 11.30 hodin dle § 11 odst. 1 písm. g) - 3x úkon, 22. 11. 2012 účast u jednání soudu 8.30 - 9.50 hodin, 1x úkon dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátní tarifu, 10. 1. 2013 účast u jednání soudu 14.00 - 15.00 hodin 1x úkon dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátní tarifu, 5. 6. 2013 účast výsledku svědka [příjmení] v SRN 10.05 - 11.10 hodin, ztráta času 7.15 - 10 hodin, 11.20 - 12.20 hodin na cestě a čekání začátek úkonu 11 x půl hodiny, 9. 12. 2013 účast u jednání soudu 9.00 - 10.00 hodin 1x úkon dle § 11 odst. 1 písm. f) v celkové výši 31 000 Kč. K prokázání medializace žalobce doložil články, a to článek, [anonymizováno 12 slov]“ ze dne 5. 8. 2013 uveřejněný na internetovém na portálu, s uvedením samotného jména žalobce, dále v článku, [anonymizováno 7 slov]“, má soud za prokázané, že tento článek vyšel 5. 8. 2013 taktéž na internetovém portálu. Z článku, [anonymizováno 8 slov]“ z 5. 8. 2013 má soud prokázáno opět uvedení jména [celé jméno žalobce], jako bývalého šéfa policie, tedy otce samotného žalobce. Z článku, [anonymizováno 6 slov]“ z 9. 12. 2013 má soud prokázáno, že v rámci tohoto internetového článku bylo publikováno propuštění a osvobození žalobce. Z článku, [anonymizováno 10 slov]“ má soud za prokázáno, že opětovně byly uvedeny v tomto článku okolnosti ohledně zproštění obžaloby žalobce, další informace ohledně vedení trestního stíhání žalobce byly obsaženy v člancích, [anonymizováno] [anonymizováno] [anonymizováno 6 slov] [anonymizováno]“, [anonymizováno 7 slov]“, [anonymizováno 6 slov]“, [anonymizováno 6

slov] [anonymizováno] „„ [anonymizováno] [anonymizováno] [anonymizováno] 6 slov [anonymizováno]“ uveřejněných ve dnech 21. 7. 2011 až 3. 8. 2011. Všechny byly uveřejněny na internetovém portálu [územní celek].

Soud zamítl další návrh na doplnění dokazování dalšími mediálními články, které žalobce předložil, neboť jde o články, které se zabývaly spíše trestním stíháním jeho otce a případně nikterak nesouvisí s projednávanou věcí, tedy pro nadbytečnost.

Podle § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 3 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, c) orgány územních samosprávních celků.

Podle § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31 odst. 1, náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle odst. 3, náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

Podle § 31a zákona č. 82/98 Sb. odst. 1, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci soud zjišťoval, zda v daném případě splněny kumulativně tři základní předpoklady pro náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobce žádal, a to existence nezákonného rozhodnutí, jakožto odpovědnostního titulu dle zákona č. 82/1998 Sb., příčinné souvislosti a vzniku a výše škody či nemajetkové újmy. Žalobce se v rámci tohoto řízení domáhal těchto dvou nároků z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném proti jeho osobě před Okresním soudem v Liberci pod sp. zn. [spisová značka], když uváděl, že usnesením o zahájení trestního stíhání ze dne 18. 7. 2011 bylo proti němu trestní stíhání vedeno, bylo následně ukončeno až rozhodnutím Okresního soudu v Liberci dne 9. 12. 2013, kterým byl zproštěn obžaloby. Pokud jde o celkovou délku řízení, toto proti jeho osobě probíhalo po dobu dvou let a téměř pěti měsíců. Soud tedy uvádí, že pokud jde o existenci odpovědnostního titulu, tedy nezákonného rozhodnutí, tento soud v řízení po provedeném dokazování podstatným obsahem spisu Okresního soudu v Liberci shledal. Pokud jde o vznik a výši majetkové a nemajetkové škody, soud se soustředil na jejich prokázání, neboť jak bylo uvedeno v rámci vyjádření žalované, tato taktéž na nároky hradila, avšak pouze částečně. Po částečném zastavení řízení co do úhrady těchto nároků ze strany žalované, pokud jde o jistinu věci a taktéž pokud jde o

zákonně příslušenství a po jejich upřesnění usneseními zdejšího soudu, bylo na soudu, aby zvážil, zda nároky byly hrazeny žalovanou řádně, či zda je namístě další odškodnění.

Pokud jde o první z nároků, tedy nárok na úhradu majetkové újmy spočívající ve vynaložených nákladech obhajoby v rámci trestního řízení, soud uvádí, že tyto náklady byly žalovanou revidovány v rámci předběžného projednání nároku a z větší části hrazeny, náklady, které uhrazeny nebyly a které byly sporné, byly 2 úkony a to konkrétně porada z 28. 7. 2011 a 30. 8. 2011, neboť žalovaná argumentovala tak, že již převzetí právního zastoupení 27. 7. 2011 zahrnuje i první poradu s klientem, taktéž uváděla, že neobdržela žádné podklady o konaných poradách a tedy prokazovala na jejich nedůvodnost. V rámci provedení dokazování jednak listinným důkazem - vyúčtováním jednotlivých porad a jednak svědeckým výsledkem obhájkyne žalobce [příjmení] [příjmení] má soud prokázanu účelnost porady, která nebyla ze strany žalované uhrazena dobrovolně, a to 28. 7. 2011 jako další poradu s klientem v trvání 10.30 – 11.45 hodin účtovanou správně dle advokátního tarifu podle ust. § 11 odst. 1 písm. c) v částce 2.000 Kč a 300 Kč za režijní paušál. Soud uvádí, že advokátka ve svém svědeckém výsledku řádně uvedla, proč zrovna v tento den, tedy den následující po úkonu převzetí přípravy zastoupení, tento úkon činila, a to především s ohledem na skutečnost, že měla k dispozici již předmětný spis, potvrdila, že tato porada, stejně tak jako porada 30. 8. 2012, která byla taktéž sporná, sloužily k probrání věci a stanovení taktiky v dalším trestním řízení, a taktéž potvrdila, že proběhly u ní v kanceláři advokátní kanceláře v [ulice] ulici. Poukazovala potom na závažnost obvinění, které bylo žalobci kladeno za vinu, a to skutečnost, že žalobce byl obviněn osobami s kriminální minulostí, jakožto osoba vedená u Policie ČR, uváděla taktéž rozsáhlé dokazování, které se neobešlo i bez výjezdu do Německa za výsledkem jedné z osob. Svědkyně potom podrobně taktéž potvrdila proplacení všech úkonů právní služby, které byly žalobci její osobou účtovány, a to v rámci záloh i doplateků a taktéž vedení řádně těchto finančních prostředků v jejím účetnictví. Z její výpovědi potom vyplývá, že pokud jde o poradu 28. 7. 2011, měla ihned po prostudování spisu následující den volný čas, nebylo důvodu tuto poradu jakkoliv odkládat, a proto velmi rychle se snažila zjistit všechny skutečnosti, které bude potřebovat rychleji nařídit. Soud tedy uvádí, že ve spojeních listinného důkazu s tímto výsledkem tyto porady stejně jako ostatní úkony vyúčtované obhájkyňi shledává řádně doloženými, provedenými a taktéž zaplacenými ze strany žalobce. Jejich vyúčtování potom odpovídá advokátnímu tarifu a jednotlivým sazbám za úkon. S ohledem na tuto skutečnost proto soud uvádí, že pod výrokem I. vyhověl co do požadavku na úhradu zbytku majetkové škody v částce 15.300 Kč stávajících z neuhrazených úkonů právní služby ze strany žalované. Taktéž v tomto výroku zohlednil zákonně příslušenství z žalovaných částek, když žalobce řádně žádal zákonně příslušenství ode dne následujícího po uplynutí 6 měsíců od uplatnění nároku žalobce u žalované.

Pokud jde o nárok druhý, tedy nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nezákonného rozhodnutí, i v rámci tohoto nároku soud prováděl rozsáhlé dokazování, jednak podstatným obsahem předmětného spisu, jednak účastnickým výsledkem, a taktéž výsledky svědků, kteří se vyjadřovali k dopadům trestního řízení do osobnostních sfér žalobce. Ze všech těchto výsledků svědků podrobně uvedených v části o dokazování potom vyplývají intenzivní zásahy do jednotlivých osobnostních sfér žalobce, který byl stíhán v době 24 let svého věku, a to jako policista vyšetřovatel, následně v důsledku vedení trestního stíhání byl po dobu až 6 měsíců postaven mimo službu a byl mu snížen plat na 50 %. Kromě dopadu do finanční sféry byly jednoznačně prokázány dopady do dalšího kariérního postupu žalobce, který, jak bylo zjištěno z výsledku svědků, byl velmi aktivním vyšetřovatelem, jak uvedl nadřízený [jméno] [příjmení], plnil si své povinnosti i nad rámec pracovní doby, aktivně se hlásil ke všem povinnostem a chtěl dále u Policie vzdělávat. Toto potvrdil i jeho otec a i sám žalobce ve svém účastnickém výsledku. Následky vedení trestního stíhání následně znamenaly pro žalobce odchod z [územní celek] do [obec], kde v současné době stále působí u policie a učí na policejní škole, a to z důvodu především medializace celého případu a celkového znechucení v důsledku vedení trestního stíhání jak žalobce, tak i jeho otce. Jak dále potvrdil další svědek [jméno] [příjmení], s ohledem na skutečnost, že žalobce nesplňoval po určité

dobu podmínku bezúhonnosti, neboť proti němu bylo vedeno trestní stíhání, nemohl se žalobce ani řádně připravovat, pokud jde o myslivost, kterou v rámci mysliveckého spolku [část obce] vykonával, na další zkoušky odborné způsobilosti, neboť neměl zbrojní průkaz s ohledem na skutečnost, že byl nucen odevzdat svou zbraň při zahájení trestního stíhání. Soud uvádí, že v rámci svědeckých výpovědí a výsledku účastníka se nepotvrdily zásahy, které byly uváděny v rámci žalobních tvrzení a to pokud jde o dopad do osobnostní sféry a rozchod s přítelkyní v důsledku vedení trestního stíhání, neboť tato potvrdila, že se s ní žalobce rozešel těsně na začátku vedení svého trestního stíhání a v podstatě podrobnosti o něm ani nevěděla. Taktéž soud uvádí, že pokud jde o další oprávnění v rámci myslivosti, a to výkon odborných zkoušek, jak bylo uvedeno shora, pouze po určitou dobu žalobce tyto zkoušky vykonat nemohl, avšak z výpovědi svědka [příjmení] dále bylo prokázáno, že žalobce se na zkoušky nepřipravoval ani po skončení vedení trestního stíhání, neboť procházel studiem, zkoušky si ihned neudělal ani před zahájením trestního stíhání, když měl dosažený předmětný věk, tedy s nimi otálel, a tedy ani vedení trestní stíhání nemohlo mít zásadní vliv na výkon myslivosti. Taktéž pokud jde potom o hledisko medializace, kterou žalobce dokládal předmětnými internetovými články, soud uvádí, že ani toto nelze příliš přeceňovat, v této souvislosti soud především poukazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 4280/2011 a Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 3016/11. Články potom byly uveřejňovány především v regionálních denících a taktéž je nutné přihlídnout k tomu, že obsahovaly i okolnosti a informace ohledně zproštění žalobce samotné obžaloby. Nad rámec uvedeného soud dále uvádí, že žalobce pokud jde o jeho kariéru, dále v ní pokračuje v rámci [obec], pokud žalobce uváděl nutnost výkonu brigádnických prací, které neodpovídaly jeho vysokoškolskému vzdělání v průběhu postavení mimo službu, tento výkon byl vyvrácen jeho otcem, který uváděl, že brigádnické práce není možné vykonávat, taktéž tuto skutečnost potom vyvrátil svědek [jméno] [příjmení], který uváděl, že se snažil pro žalobce nějakou brigádu sehnat, avšak tento na ní nenastoupil, důvody již přesně nevěděl. Uváděl však, že tuto brigádu si zřejmě nemohl s ohledem na jeho nadřízené dovolit vykonávat. Soud tedy shrnuje, že závažným důsledkem trestního stíhání bylo postavení žalobce mimo službu, taktéž skutečnost, která v něm vyvolávala nutně pocit beznaděje a obavy o budoucnost. Žalobce zastával policejní funkci, byl svědomitý, cílevědomý, je pak zřejmé, že v důsledku vedení trestního stíhání žalobce zahočkl, původně chtěl policii zcela opustit, následně volil možnost odstěhování se do [obec]. Lze tedy říci, že minimálně jeho kariéra v důsledku vedeného trestního stíhání se částečně pozastavila. Trestní stíhání potom bylo částečně medializováno. Soud pak uvádí, že pokud jde o obavu z uložení nepodmíněného trestu, tato zde nemohla být, neboť trest byl již v rámci trestního příkazu uložen jako podmíněný. Soud vzal taktéž v potaz určitý dopad do rodinného života, neboť žalobce v té době bydlel s rodiči, rodina byla taktéž s ohledem na jeho přispívání finanční pravidelně odkázána na finanční prostředky, které vynakládal, následně musel tzv. sáhnout do svých rezerv, tedy do svých úspor, aby rodinu byl schopen dále zabezpečit. Vše, jak zaznělo i z jeho úst, tak i z úst svědka - jeho otce, následně bylo na matce, pokud jde o finanční stránku. S přihlídnutím ke všem důkazům tak soud následně dospěl k závěru, že žalobci nemajetková újma spočívající v zásahu do osobnostních práv v příčinné souvislosti se zahájením a vedením trestního stíhání vznikla a dále k závěru, že je namístě tuto odškodnit v penězích, neboť konstatování porušení práva by míru újmy dostatečně nevystihovalo.

Adekvátním odškodněním pak soud považuje částku 75.000 Kč, když vzal v potaz obdobný případ zadostiučinění, které bylo přiznáváno z podobný srovnatelný zásah do osobnostních práv a trestnou činnost žalobce, a to v rámci rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. [spisová značka], podrobeného následně odvolacímu přezkumu v rámci soudu městského pod sp. zn. [spisová značka]. Soud uvádí, že zde byla jako přiměřené zadostiučinění přiznána částka 150.000 Kč, avšak v rámci tohoto případu došlo k výrazným zásahům do osobnostní sféry žalobce, tento byl omezen i vazebně, šlo o osobu, která byla trestně stíhána pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby spáchané formou spolupachatelství, osoba byla mimo jiné taktéž postižena podle v oblasti zdravotní a před zahájením trestního stíhání byla ve vysoké policejní funkci. Při zvažování obdobných okolností a kritérií případu soud proto vzal v potaz částku v poloviční výši s ohledem

na věk žalobce, jeho kariérní postup a zásah do osobnostních práv, které se jeví po provedeném dokazování zasažena v míře nižší, než-li posuzovaný případ. Soud zohlednil taktéž částku, která již ze strany žalované dobrovolně plněna v částce 25.000 Kč a pod výrokem II. zavázal žalovanou k doplatku částky 50.000 Kč s uvedením zákonných úroků z prodlení z jednotlivých částek, tak jak byly hrazeny za období prodlení žalované s úhradou tohoto nároku.

Pod výrokem III. soud potom zamítal další návrhy na finanční zadostiučinění, které se jeví svou povahou nepřiměřeně vysoké.

Proto výrokem V. a VI. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení, když pod IV. soud zavázal žalovanou dle § 142 odst. 1, 3 o.s.ř. k úhradě nákladů právního zastoupení žalobce, soud posuzoval tento nárok odděleně, pokud jde o újmu majetkovou, kde byl žalobce zcela úspěšný, pokud jde o újmu nemajetkovou, zde pak úvaha o výši plnění náležela soudu. Soud vzal v potaz jednotlivé úkony právní služby, které byly ze strany právního zástupce žalobce v rámci tohoto řízení učiněny, a to příprava a převzetí věci, podání žaloby, částečné zpětvzetí žaloby 25. 5. 2016, účast na ústním jednání 31. 5. 2016, vyjádření na výzvu soudu 29. 6. 2016, jednání před soudem 20. 9. 2016, jednání 2. 3. 2017, jednání 16. 3. 2017, když soud uvádí, že nepřiznal žalobci předžalobní výzvu žalovanému s ohledem na ust. § 31 odst. 4 zákl. č. 82/1998 Sb., podle kterého poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu. Celkem tedy za 8 úkonů právní služby soud přiznal žalobci částku z tarifní hodnoty (31.000 Kč jako majetková újma a 50.000 Kč jako újma nemajetková dle § 9 vyhl. č. 177/1996 Sb.) tedy z celkové částky 81.000 Kč ve výši 34.720 Kč a 8× režijní paušál á 300 Kč dle § 13 téže vyhlášky 2.400 Kč a dále cestovné a promeškaný čas za 4 jednání, 2 roce 2016 a 2 v roce 2017 dle kopie velkého technického průkazu vozidla, kterým bylo na cestovné na trase [obec] [obec] a zpět provedeno, při použití vozu Škoda Octavia a platný cestovní náhrada za rok 2016 v částkách 2× 5.618 Kč a 2× 5.658 Kč pokud jde o cestovní náhrady za rok 2016 a 2017, když řízení je osvobozeno od soudních poplatků a žalobce není plátcem DPH, tedy v celkové výši 59.672 Kč. Soud uvádí, že žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení za úkon – předžalobní výzva žalovanému s ohledem na ust. § 31 odst. 4 z. č. 82/1998 Sb.

Ve výroku V. soud rozhodoval o náhradě nákladů státu dle ust. § 148 o.s.ř., když neúspěšné žalované soud přiznal náhradu nákladů státu ve vyplaceném svědečném v částce 604 Kč vyplacené svědečné [jméno] [příjmení] v částce 40 Kč a svědkyni [příjmení] [příjmení] v částce 264 Kč na základě usnesení z 26. 9. 2016, které nabylo právní moci [datum rozhodnutí] ([spisová značka]) a na základě usnesení zdejšího soudu 21. 12. 2016, které nabylo právní moci [datum rozhodnutí] č.j. [číslo jednací].

Lhůta k plnění ve věci samé i ve výroku o náhradě nákladů řízení byla stanovena ve lhůtě delší 15 dnů s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. část věty za středníkem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 16. března 2017

Mgr. Lucie Vítková
soudkyně